

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 24 września 2020 r.

DIH-3.709.16.2020.AB

DECYZJA DIH-III/17/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 10 marca 2020 r. (nr akt kontroli: ZA.PU.8361.33.2019.MR, ZA.PU.8361.33a.2.2020.MR.), na mocy której zobowiązano przedsiębiorcę NEONET S.A. z siedzibą we Wrocławiu, do uiszczenia należności pieniężnej w kwocie 4 305,00 zł (słownie: cztery tysiące trzysta pięć złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki produktu: przenośnej ładowarki POCKET POWER BANK, 5.000 mAh, TEBB5000POCW, 62173, EAN 8018417262176, producent: SBS spa – Via Circonvallazione s/n 28010 Miasino (No) Italy, który jest niezgodny z deklaracją producenta (nie mniej niż 5000mAh) umieszczoną na opakowaniu i wyrobie w zakresie pojemności, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach 4 – 6 grudnia 2019 r. inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Lublinie zwanego dalej: „Lubelski WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie AGD RTV mieszczącym się (...), należącym do przedsiębiorcy NEONET S.A. z siedzibą we Wrocławiu zwanego dalej „stroną postępowania”, „stroną”.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm.), dalej: „Prawo przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 22 listopada 2019 r.,

ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli. Powyższe zawiadomienie zostało doręczone 27 listopada 2019 r.

W dniu 4 grudnia 2019 r. rozpoczęto kontrolę, którą przeprowadzono, zgodnie z art. 49 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania (...).

W trakcie kontroli pobrano do badań laboratoryjnych próbkę w ilości 3 sztuk z 1 partii powerbanków – przenośna ładowarka, POCKET POWER BANK, 5000 mAh, TEBB5000POCW, 62173, kod EAN: 8018417262176 oraz próbkę kontrolną w tej samej ilości. Pobranie próbek udokumentowano w protokole pobrania próbki nr 011346 z 4 grudnia 2019 r. oraz nr 011347 z 4 grudnia 2019 r.

Badania przeprowadzono w laboratorium Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Metali Nieżelaznych Oddział w Poznaniu CLAiO.

Z otrzymanego sprawozdania badań Nr S 96/2019/19 wynika, że badana próbka produktu - przenośna ładowarka, POCKET POWER BANK, 5000 mAh, TEBB5000POCW, 62173, kod EAN: 8018417262176, jest niezgodna z deklaracją producenta w zakresie pojemności. Otrzymane dla badanych próbek wartości wahały się w granicach od 3204 do 3304 ± 30 mAh, przy jednoczesnej deklaracji producenta pojemności 5000 mAh.

W toku czynności kontrolnych w dniu 21 stycznia 2020 r. poinformowano osobę upoważnioną do reprezentowania (...), o wynikach ww. badań laboratoryjnych.

Ponadto pismem z 23 stycznia 2020 r. Lubelski WIIH poinformował kontrolowanego o wynikach przeprowadzonych badań laboratoryjnych, jak również o prawie do złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

Strona e-mailem z 6 lutego 2020 r. poinformowała, że nie będzie składała wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

Pismem z dnia 14 lutego 2020 r. Lubelski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie uiszczenia kwoty 4.305 zł (słownie: cztery tysiące trzysta pięć złotych) stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych pojemności wyrobu - przenośnej ładowarki, POCKET POWER BANK, 5000 mAh, TEBB5000POCW, 62173 kod EAN: 8018417262176, z uwagi na niezgodność próbki w odniesieniu do deklaracji producenta w zakresie pojemności. Jednocześnie stronę pouczone o przysługującym jej, na podstawie art. 10 Kpa, prawie do brania czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie oraz zgłoszonych żądań (zawiadomienie przedsiębiorca odebrał 17 lutego 2020 r.).

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2020 r. organ poinformował stronę jakie dowody zostały dopuszczone w toczącym się postępowaniu (postanowienie zostało odebrane przez stronę 26 lutego 2020 r.).

Pismem z 27 lutego 2020 r. Lubelski WIIH poinformował stronę o zakończeniu prowadzonego postępowania, jak również ponownie poinformował o przysługującym jej na podstawie art. 10 Kpa uprawnieniu.

W dniu 10 marca 2020 r. Lubelski WIIH wydał decyzję, w której zobowiązał (...) do uiszczenia kwoty 4 305 zł (słownie: cztery tysiące trzysta pięć złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych pojemności wyrobu - przenośnej ładowarki, POCKET POWER BANK, 5000 mAh, TEBB5000POCW, 62173 kod EAN: 8018417262176, z uwagi na niezgodność próbki w odniesieniu do deklaracji producenta zamieszczonej na opakowaniu i wyrobie w zakresie pojemności. Decyzję doręczono stronie w dniu 17 marca 2020 r.

W dniu 19 marca 2020 r. do Lubelskiego WIIH wpłynęło „Stanowisko (...) w związku z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania administracyjnego” z 9 marca 2020 r.

W dniu 21 kwietnia 2020 r., a następnie 25 maja 2020 r. (odwołanie uzupełnione o podpis właściwej osoby upoważnionej do reprezentacji przedsiębiorcy) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, odwołanie przedsiębiorcy (...) od ww. decyzji.

W odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie w całości decyzji Nr ZA-12/2020 z dnia 10 marca 2020 r. Lubelskiego WIIH w całości oraz nieobciążanie (...) równowartością kosztów przeprowadzenia badań laboratoryjnych. Strona wniosła o podjęcie rozstrzygnięcia w trybie samokontroli (art. 132 Kpa).

Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia a polegający na bezzasadnym przyjęciu, że:

- 1) testowana ładowarka nie jest zgodna z deklaracją producenta umieszczoną na opakowaniu i wyrobie w zakresie pojemności,
- 2) skarżąca nie skorzystała ze swoich uprawnień wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z dnia 23 czerwca 2020 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę (...) o toczącym się postępowaniu administracyjnym oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z tym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Inspekcja Handlowa jest wyspecjalizowanym organem kontroli powołanym do ochrony interesów i praw konsumentów. W ramach swoich kompetencji w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o Inspekcji Handlowej kontroluje produkty znajdujące się w obrocie handlowym lub przeznaczonych do wprowadzenia do takiego obrotu, w tym w zakresie oznakowania i zafałszowań. W trakcie kontroli inspektorzy inspekcji handlowej pobierają do badań próbki produktów określone w sposób określony w Rozdziale 6 ustawy o Inspekcji Handlowej. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ww. ustawy, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub, czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Powyższa ustawa w art. 2 pkt 5, definiuje jakość, jako ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta. Zgodnie z art. 29 wspomnianej ustawy badania próbek prowadzą laboratoria kontrolno-analityczne podlegające Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a gdy nie mogą one ich wykonać organ Inspekcji Handlowej może zawrzeć umowę o wykonanie badań z innym wyspecjalizowanym laboratorium. Zgodnie z art. 30 ustawy o Inspekcji Handlowej, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Stosownie do § 9 ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2012 r. poz. 496), (dalej: rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów), wysokość kosztów badań przeprowadzonych przez inne wyspecjalizowane laboratorium, ustala wojewódzki inspektor zlecający badanie na podstawie faktury, kosztorysu lub innego dokumentu wystawionego przez laboratorium. Stosownie do § 9 ust. 4 ww. rozporządzenia kontrolowany jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia, w którym

decyzja określająca wysokość należności pieniężnych, stała się ostateczna, uiszczyć należność pieniężną na wskazany rachunek bankowy.

W toku kontroli podjętej u przedsiębiorcy (...) inspektorzy reprezentujący Lubelskiego WIIH pobrali do badań próbkę wyrobu – przenośnej ładowarki, POCKET POWER BANK, 5000 mAh, TEBB5000POCW, 62173 kod EAN: 8018417262176, którego stroną postępowania jest dystrybutorem, w celu sprawdzenia jej pojemności rzeczywistej w stosunku do zadeklarowanej. Badanie przeprowadzono w laboratorium Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Metali Nieżelaznych Oddział w Poznaniu CLAiO. Na podstawie badania pojemności użytkowej w odniesieniu do deklaracji na wyrobie i jego opakowaniu stwierdzono, że maksymalna dostępna dla użytkownika pojemność wynosi 3304 mAh (± 30 mAh) i została uzyskana w czwartym i piątym cyklu ładowania cyklu wyładowania. Wyniki badań były zatem niezgodne z deklaracją (nie mniej niż 5000 mAh) umieszczoną na opakowaniu i wyrobie.

W związku z powyższym, Lubelski WIIH, decyzją z 10 marca 2020 r., nałożył na przedsiębiorcę obowiązek pokrycia kosztów badań poddanej ocenie próbki z uwagi na jej niezgodność z deklaracją.

Przedsiębiorca odwołał się od powyższej decyzji, Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia a polegający na bezzasadnym przyjęciu, że:

- 1) testowana ładowarka nie jest zgodna z deklaracją producenta umieszczoną na opakowaniu i wyrobie w zakresie pojemności,
- 2) skarżąca nie skorzystała ze swoich uprawnień wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Po przeanalizowaniu sprawy, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zmiany decyzji Lubelskiego WIIH.

Przedsiębiorca (...) wskazał na błąd w ustaleniach faktycznych, a co za tym idzie bezzasadne przyjęcie w skarżonej decyzji, że testowana ładowarka nie jest zgodna z deklaracją producenta umieszczoną na opakowaniu i wyrobie w zakresie pojemności. Strona wskazuje, że sprawozdanie z badań, na które powołuje się Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej informuje o efektywności powerbanku, jako urządzenia w testach wyładowania **w określonych warunkach fizycznych** (pogrubienie tekstu przez stronę). Natomiast zdaniem strony Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. UE L z 2006, nr 266, s. 1), w tym jej art. 21 nakazuje oznakowanie baterii (jako komponentu urządzenia) i odwołuje się do pojemności nominalnej użytych w urządzeniu ogniw, a nie do pojemności efektywnego urządzenia.

Odnosząc się do w/w zarzutu, należy przede wszystkim przywołać regulację zawartą w art. 9 ust. 4 ustawy o bateriach i akumulatorach z dnia 24 kwietnia 2009 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 521), zgodnie z którą wprowadzane do obrotu baterie przenośne i akumulatory przenośne oraz baterie samochodowe i akumulatory samochodowe powinny być zaopatrzone w informację o ich pojemności, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1103/2010 z dnia 29 listopada 2010 r. ustalającym, na mocy dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, przepisy dotyczące znakowania baterii i akumulatorów przenośnych, wtórnych (ładowalnych) oraz samochodowych informacjami o ich pojemności (Dz. Urz. WE L 313 z 30.11.2010, str. 3-7).

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1103/2010 w motywie (3) preambuły wskazuje, iż „w dyrektywie 2006/66/WE wprowadzono wymóg, aby wszystkie baterie i akumulatory przenośne i samochodowe zostały oznakowane etykietami podającymi ich pojemność. Celem umieszczenia etykiety podającej pojemność jest zapewnienie użytkownikom końcowym przydatnych, łatwych do zrozumienia i porównywalnych informacji w trakcie zakupu baterii i akumulatorów przenośnych i samochodowych.”. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ww. rozporządzenia, za pojemność baterii lub akumulatora uznaje się wielkość ładunku elektrycznego dostarczanego przez baterię lub akumulator w określonych warunkach. Ponadto zgodnie z art. 6 pkt 19 ustawy o bateriach i akumulatorach użytkownikiem końcowym jest podmiot wykorzystujący energię elektryczną z baterii i akumulatorów.

Powyższą interpretację dotyczącą oznakowania powerbanków informacją o pojemności, podziela również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w Wyroku z dnia 5 września 2019 r. (sygn. VI SA/Wa 866/19). Dodatkowo WSA wskazuje, że należy mieć także na uwadze, że poddane badaniu powerbanki mieszczą się w zakresie definicji ujętej w art. 6 pkt 3 ustawy o bateriach i akumulatorach, zgodnie z którą za baterię przenośną, akumulator przenośny uważa się baterię i akumulator, w tym ogniwo guzikowe lub zestaw. Z kolei, w myśl art. 6 pkt 25 ustawy o bateriach, zestaw to zespół baterii lub akumulatorów połączonych ze sobą lub otoczonych zewnętrzną osłoną w taki sposób, że nie jest przeznaczony do dzielenia na części ani otwierania przez użytkownika końcowego. Oznacza to, jak wskazuje Sąd w powyższym wyroku, że dla spełnienia wymagania, statuowanego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1103/2010, odnośnie prawidłowego określenia pojemności dostarczanej przez powerbanki, a w dalszej kolejności umieszczenia jej na omawianych produktach, tak jak wymaga tego art. 9 ust. 4 i 5 ustawy o bateriach i akumulatorach, nie ma znaczenia pojemność cechująca wchodzące w skład zestawu wewnętrzne akumulatory, lecz pojemność dostarczana przez samo urządzenie.

Sąd uzasadniając ww. wyrok przedstawił również prawidłową interpretację terminu „w określonych warunkach” wskazując, iż w świetle powołanych przepisów, wykluczona jest możliwość podawania potencjalnej wartości ładunku, który mógłby być dostarczany przez dane urządzenie, przy przyjęciu dowolnych hipotetycznych założeń. Zwrot „w określonych warunkach” stanowi dopełnienie definicji pojemności baterii lub akumulatora, ponieważ

oczywistym jest, że wielkość ładunku prądów dostarczanego zależy od warunków w jakich urządzenie to ma pracować. Tym samym, podawana pojemność urządzenia elektrycznego powinna wskazywać taką wielkość ładunku elektrycznego jaką ono rzeczywiście dostarcza, nie zaś pojemność nominalną użytych w urządzeniu ogniw, gdyż takiej pojemności ładunku w normalnych realiach użytkowania urządzenia konsument nigdy nie otrzyma.

Mając na uwadze powyższą treść obowiązujących aktów prawnych, Prezes UOKiK zaznacza, że z ich treści wprost wynika, że celem umieszczenia informacji dotyczącej pojemności na bateriach i akumulatorach przenośnych – w tym także na przedmiotowych produktach – jest zapewnienie użytkownikom końcowym (tu: konsumentom korzystającym z powerbanków) przydatnych, łatwych do zrozumienia i porównywalnych informacji w chwili podejmowania decyzji o zakupie tego rodzaju wyrobów. W ocenie organu drugiej instancji informacja dotycząca pojemności nabywanego powerbanka jest jedną z kluczowych i zasadniczo wpływających na wybór konsumentów, ponieważ sprawdzając oferty sprzedaży różnych tego typu urządzeń, jednym z podstawowych kryteriów różnicujących, poza ceną, jest właśnie pojemność powerbanka, która w ostateczności przekłada się na ilość naładowanych urządzeń.

Należy podkreślić, że badania laboratoryjne pojemności przenośnej ładowarki POCKET POWER BANK, 5.000 mAh, TEBB5000POCW, 62173, EAN 8018417262176, dotyczyły pojemności użytkowej i były wykonane w celu ustalenia czy deklaracja uwidoczniiona na wyrobie odpowiada pojemności rzeczywistej.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z protokołem kontroli ZA.PU.8361.33a.2019 z dnia 21 stycznia 2020 r., w toku czynności kontrolnych strona została poinformowana o wynikach badań laboratoryjnych próbki przenośnej ładowarki POCKET POWER BANK, 5.000 mAh, TEBB5000POCW, 62173, EAN 8018417262176, którego strona postępowania jest dystrybutorem. Na podstawie ww. badania pojemności użytkowej w odniesieniu do deklaracji na wyrobie i jego opakowaniu stwierdzono, że maksymalna dostępna dla użytkownika pojemność wynosi 3304 mAh (± 30 mAh) i została uzyskana w czwartym i piątym cyklu wyładowania. Wyniki badań wykazały zatem, że przenośna ładowarka POCKET POWER BANK, 5.000 mAh, TEBB5000POCW, 62173, EAN 8018417262176 jest niezgodna z deklaracją (nie mniej niż 5000 mAh) umieszczoną na opakowaniu i wyrobie.

Należy ponadto podkreślić, że ww. protokół kontroli strona otrzymała pismem z 23 stycznia 2020 r. nie wnosząc do niego żadnych uwag, mimo że w Protokole kontroli znajduje się pouczenie: „Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli, bądź wnieść je na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora IH w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu”. Ponadto przedsiębiorca e-mailem z dnia 6 lutego 2020 r. (...) poinformował, że rezygnuje z prawa do zbadania próbki kontrolnej. Tym samym należy uznać, że strona zgodziła się z wynikami ww. badań przeprowadzonymi przez laboratorium Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Metali Nieżelaznych Oddział w Poznaniu CLAiO.

Odnosząc się do twierdzenia strony, w którym skarżąca wskazuje, że nie skorzystała ze swoich uprawnień wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań, Prezes UOKiK stwierdza, że niniejszy zarzut nie znajduje uzasadnienia.

Lubelski WIIH pismem z 14 lutego 2020 r. informując stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego wskazała również na artykuł 10 Kpa zgodnie, z którym organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Powyższe zawiadomienie strona odebrała 17 lutego 2020 r.

„Stanowisko (...) w związku z ww. zawiadomieniem o wszczęciu postępowania administracyjnego” z 9 marca 2020 r. stanowiące odpowiedź na powyższe zawiadomienie organ pierwszej instancji otrzymał w dniu 19 marca 2020 r., tj. po wydaniu skarżonej decyzji.

W toku prowadzonego postępowania kierowane były jeszcze do strony dwa pisma z 25 lutego 2020 r. zawierającego spis dowodów jakie zostały dopuszczone w prowadzonym postępowaniu oraz z 27 lutego 2020 r., w którym strona została poinformowana o uprawnieniu wynikającym z art. 10 Kpa, ze wskazaniem miejsca oraz numeru telefonu, pod którym przedsiębiorca mógłby wcześniej umówić się na przejrzanie akt, czy też poinformować o zamiarze wysłania dodatkowych wyjaśnień, co mogłoby spowodować przesunięcie terminu do wydania decyzji.

Z uwagi na to, że „Stanowisko (...) w związku z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania administracyjnego” z 9 marca 2020 r. wpłynęło do Lubelskiego WIIH w dniu 19 marca 2020 r., tj. po wydaniu decyzji przez organ pierwszej instancji, a organ wcześniej nie miał świadomości, że strona zamierza skierować do organu dodatkowe wyjaśnienia i została wydana skarżona decyzja, nie mógł on uwzględnić wyjaśnień strony zawartych w ww. piśmie w toku prowadzonego postępowania.

W opinii Prezesa UOKiK przedsiębiorca od początku prowadzonego postępowania był informowany o swoich uprawnieniach, jednak z nich nie skorzystał we właściwym czasie, tj. przed wydaniem decyzji.

Prezes UOKiK, odnosząc się do informacji zawartej zarówno w piśmie z 9 marca 2020 r., jak i złożonym odwołaniu dot. wyników badań prowadzonych przez przedsiębiorcę potwierdzających spełnianie przez kwestionowane wyroby zarówno koniecznych wymagań określonych w przepisach odrębnych, jak i w deklaracji, wskazuje, że skarżona decyzja została wydana w związku z negatywnym wynikiem przeprowadzonych badań laboratoryjnych, pobranej w toku kontroli próbki przenośnej ładowarki POCKET POWER BANK, 5.000 mAh, TEBB5000POCW, 62173, EAN 8018417262176 z oferty placówki. Kontrolowany, jeżeli nie zgadzał się z wynikiem przeprowadzonych badań, miał możliwość zbadania próbki kontrolnej, jednak zrezygnował z tego uprawnienia, co dla organu stanowiło potwierdzenie, że uznał wynik badań próbki podstawowej jako prawidłowy. Otrzymane dla

badanych próbek wartości wahały się w granicach od 3204 do 3304 ± 30 mAh, przy jednoczesnej deklaracji producenta pojemności 5000 mAh, a zatem wynik próbki podstawowej jednoznacznie wskazywał, że produkt jest niezgodny z deklaracją producenta w zakresie pojemności, na co również wskazuje laboratorium w „Podsumowaniu badań” stanowiącym załącznik do Sprawozdania z badań S 96/2019/19.

Prezes UOKiK jednocześnie podkreśla, że nie kwestionuje wyników badań przeprowadzonych przez producenta, ale niniejsza decyzja odnosi się do wyników badań próbek pobranych, przebadanych i zakwestionowanych w wyniku podjętych działań kontrolnych.

Reasumując, Prezes UOKiK podziela stanowisko Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Lublinie, że skontrolowane powerbanki nie posiadały w rzeczywistości deklarowanej pojemności. Jak wskazano wyżej, zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia kosztów przeprowadzonych badań. W przypadku przeprowadzenia badań przez inne wyspecjalizowane laboratorium kwotę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań ustala wojewódzki inspektor zlecający badanie na podstawie faktury, kosztorysu lub innego dokumentu wystawionego przez laboratorium (§ 9 ust. 3 rozporządzenia w sprawie trybu pobierania prób). Zgodnie z fakturą nr 2/010/49/73/12/19 wystawioną przez Sieć Badawczą Łukasiewicz – Instytut Metali Nieżelaznych Oddział w Poznaniu CLAiO, koszt przeprowadzonych badań (poz. 9 ww. faktury) wyniósł 4 305 zł (słownie: cztery tysiące trzysta pięć złotych).

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezes UOKiK uznał, że podjęta przez Lubelskiego WIIH decyzja była prawidłowa i zgodna z obowiązującym prawem. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której zobowiązano przedsiębiorcę (...), do uiszczenia należności pieniężnej w kwocie 4 305,00 zł (słownie: cztery tysiące trzysta pięć złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki produktu: przenośnej ładowarki POCKET POWER BANK, 5.000 mAh, TEBB5000POCW, 62173, EAN 8018417262176, producent: SBS spa – Via Circonvallazione s/n 28010 Miasino (No) Italy, który jest niezgodny z deklaracją producenta (nie mniej niż 5000mAh) umieszczoną na opakowaniu i wyrobie w zakresie pojemności, Tym samym, decyzja nr ZA-12/2020 Lubelskiego WIIH z dnia 10 marca 2020 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

*Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

(...)